

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorum Omnium Generalium Et Provincialium Collectio Regia

Ab anno MCLXXXI. ad annum MCCCXIV.

Parisiis, 1644

XLV. Patronus, qui clericum ecclesiae occiderit vel mutilauerit, ius
patronatus amittit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15974

196 INNOCENTIVS CONCILIVM FRIDERICVS II.
P. III. IMP.

Concili*i* prohibemus, ne tales clerici personis fæ-
cilaribus præstare cogantur huiusmodi iuramen-
tum. XLIV.

Cum laicis, quamvis religiosis, disponendi de
rebus ecclesiasticis nulla sit attributa potestas, quos
subsequendi manet necessitas, non au&toritas im-
perandi, dolemus sic in quibusdam ex illis refri-
gescere caritatem, quod immunitatem ecclesiasti-
cæ libertatis, quam nedum sancti patres, sed et-
iam principes fæculares multis priuilegiis munie-
runt, non formidant suis constitutionibus vel po-
tius confictionibus impugnare, non solum de feu-
dorum alienatione, ac aliarum possessionum ec-
clesiasticarum, & usurpatione iurisdictionum, sed
etiam de mortuariis, nec non & aliis quæ spiritua-
li iuri videntur annexa, illicite præsumendo. Vo-
lentes igitur super his ecclesiarum indemnitat^e
consulere, ac tantis grauaminibus prouidere, con-
stitutiones huiusmodi & * vindicationes feudo-
rum, seu aliorum bonorum ecclesiasticorum, sine
legitimo ecclesiasticarum personarum assensu præ-
sumptas occasione constitutionis laicæ potestatis,
(cum non constitutio, sed destitutio vel destru-
ctio dici possit, nec non usurpatio iurisdictionum)
sacri approbatione Concili*i* decernimus non te-
nere, præsumptoribus per censuram ecclesiasti-
cam compescendis.

XLV.

In quibusdam prouinciis ecclesiarum patroni,
seu vicedomini & aduocati, se in tantam insolentia
erexerunt, quod non solum, cum vacantibus de-

<sup>ANNO
CHRISTI
MDCCLXV.</sup>
bet ecclesiis de pastoribus idoneis prouideri, difficultates ingerunt, & malitias, verum etiam de possessionibus & aliis bonis ecclesiasticis pro sua voluntate ordinare præsumunt, & (quod horrendum est dicere) in necem prælatorum prorumpere non formidant. Cum igitur quod ad defensionis subsidium est inuentum, ad depressionis dispendium non beat retoqueri, prohibemus expresse ne patroni vel aduocati, seu vicedomini, super præmissis de cetero plus usurpent quam reperiatur in iure permisum; &, si contra præsumperint, districtissime per seueritatem canonicam compescantur. Sacri nihilo minus Concilii approbatione statuimus, quatenus si patroni, vel aduocati, aut feudatarii, seu vicedomini, seu alii beneficiati, alicuius ecclesiæ rectorem vel clericum alium ipsius ecclesiæ per se vel per alios occidere vel mutilare ausu nefando præsumperint, patroni ius patronatus, aduocati aduocatiam, feudatarii feudum, vicedomini vicedominatum, beneficiati beneficium profus amittant. Et ne minus vindictæ quam excessus memoria prorogetur, non solum de præmissis nil perueniat ad heredes, sed etiam usque ad quartam generationem posteritates talium in clericorum collegium nullatenus admittantur, nec in regularibus domibus alicuius prælationis assequantur honorem, nisi cum eis fuerit misericorditer dispensatum.

X L V I.

Aduersus consules ac rectores ciuitatum, & alios qui ecclesiæ & viros ecclesiasticos talliis seu

Bb iij